

Kritiekkort

Uitzinnig-virtuoze Japanners winden publiek om de vinger

MUZIEK Wat is het toch, dat maakt dat Japanse bandjes zo heerlijk vol kunnen klinken? Zeven muzikanten stonden zondag op het podium van de Amsterdamse Sugar Factory. Het leken er twintig. Een van de geheimen van Asakusa Jinta: de musici spelen of hun leven ervan afhangt. En daar dan nog een schepje bovenop.

Asakusa Jinta had alleen maar uit Japan kunnen komen. Waar in het Westen bands zich doorgaans focussen op een stijl en de bijbehorende subcultuur, draait men er in Japan de hand niet voor om alles door elkaar te gooien. Japanse musici behandelen de westerse muziekgeschiedenis als een grote vrolijke grabbelton, waarbij metal, knuffelsoul en crimejazz op gelijke hoogte staan. Dat alles is terug te horen in de muziek van Asakusa Jinta, met als basis pompende psychobilly en polka, aangevuld met sentimentele Japanse popmuziek.

Voor het eerst speelde de band dit jaar buiten Japan. In de Sugar Factory nog voor een bescheiden publiek, maar Asakusa Jinta heeft alles in zich

om een zomerfestivalkraker te worden. Met een wild en toch superstrak concert wond de groep de verblufte zaal om zijn vinger.

Middelpunt is de cool-charismatische contrabassist en zanger Osho, wiens uit een glimmend stalen frame opgetrokken instrument al een trekker op zich is. Hij wordt omringd door een legertje stuiterende blazers – even *stylish* en kleurrijk gekleed als de muziek klinkt –, een accordeoniste, een gitarist met dubbelhalzig instrument en een beest van een drummer. Veel schreeuwen in het Japans en gebroken Engels en een geinig publieksparticipatiedansje maakten het feest compleet.

Camp en kitsch was het niet, daarvoor stond er gewoonweg een veel te goede band te spelen. Asakusa Jinta is een oase van niet-nuchterheid en zelfrelativering, zonder dat er muzikaal concessies worden gedaan.

Koen Schouten

Asakusa Jinta. Wicked Jazz Sounds, Sugar Factory, Amsterdam, 19 augustus.